

09/09/2023

Μητροπολίτης Μαρωνείας: “Ο σταυρός κυρίαρχος ζωής και θανάτου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο “Ο σταυρός κυρίαρχος ζωής και θανάτου” ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ.Πανελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου.

“Ο Σταυρός υψώνεται κενός, χωρίς τον Εσταυρωμένο, όπως τον ανέσυρε από τη γη η Αγία Ελένη, γιατί Εκείνος που έπαθε επάνω του ανέστη. Ο Σταυρός δεν υπάρχει και δεν τιμάται ως όργανο θανάτου, αλλά ως σύμβολο της Ανάστασης. Και η δύναμή του δεν οφείλεται μόνο στο ότι επάνω του έχυσε το αίμα Του ο Σωτήρας Χριστός, αλλά κυρίως στο ότι επάνω του αποδείχθηκε κυρίαρχος της ζωής και του θανάτου, τόσο όταν αυτεξουσίως παρέδιδε το πνεύμα του, όσο όταν με την Ανάστασή του, ανέτρεπε τα αποτελέσματα του θανάτου, διασφαλίζοντάς μας την ζωή, την σωτηρία, την αγιότητα”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας

Καθώς προετοιμαζόμαστε νά γιορτάσουμε τή μεγάλη γιορτή τής Παγκοσμίου Ύψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία κατά τή λειτουργική παράδοση τής Ἐκκλησίας μᾶς φέρει τά ἴσα πρὸς τήν Μεγάλη Παρασκευή -γι’ αὐτό καί ἡ αὐστηρή νηστεία- τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τής ἡμέρας μᾶς ὑπενθυμίζει μία ἄλλη παράξενη ὕψωση πού εἶχε προηγηθεῖ καί εἶχε λάβει χώρα στό μέσο τής ἐρήμου, αἰῶνες πρὶν, κατά τήν ἔξοδο τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπό τή δουλεία τής Αἰγύπτου. Τί εἶχε συμβεῖ;

Οἱ Ἰουδαῖοι, μή μπορώντας νά περάσουν μέσα ἀπό τό βασίλειο τής Ἐδῶμ, ἀναγκάστηκαν νά κάνουν κύκλο γιά νά τό παρακάμψουν, μέσα ἀπό περιοχὴ ἄνυδρη καί ἀπαράκλητη. Κατά τήν προσφιλή τους τακτική, ἄρχισαν πάλι τόν γογγυσμό καί τή γκρίνια ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ καί ἐμμέσως ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, λέγοντας πῶς τούς ἔβγαλαν ἀπό τήν Αἴγυπτο γιά ν’ ἀφήσουν τά κόκαλά τους στήν ἔρημο.

Μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν ὡς τροφή τό μάννα καί ἐπομένως ὀφθαλμοφανῆ τήν προστασία τοῦ Θεοῦ, ἐπέδειξαν μεγάλη ἀγνωμοσύνη χαρακτηρίζοντάς το ἄνοστο καί εὐτελῆ οὐσία. Γιά τή συμπεριφορὰ τους αὐτὴ ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά ἐμφανιστοῦν δηλητηριώδη φίδια, τά ὅποια πολλοὺς ὁδήγησαν στὸν θάνατο.

Οἱ Ἰσραηλίτες ὅμως, μετὰ ἀπὸ σαράντα χρόνια περιπλάνηση στήν ἔρημο κι ἔχοντας ἐμπειρία τής σχέσης τους μέ τόν Θεό, ἤξεραν τί ἔπρεπε νά κάνουν γιά ν’ ἀποτρέψουν τήν ὀργή του. Ζήτησαν τό θεῖο ἔλεος καί τότε ὁ Θεός ἔδωσε ἐντολὴ στὸν Μωυσῆ νά κατασκευάσει ἓνα χάλκινο ὁμοίωμα φιδιοῦ, νά τό τοποθετήσῃ ὀριζόντια σ’ ἓνα στύλο καί νά ὑψώσει τόν πρωτότυπο αὐτό σταυρό στή μέση του στρατοπέδου. “Ὅποιος Ἰσραηλίτης δεχόταν δάγκωμα φιδιοῦ, τό μόνο πού εἶχε νά κάνει ἦταν νά κοιτάξῃ μέ πίστη στὸν Θεό τό ὑψωμένο χάλκινο φίδι, γιά νά σωθεῖ καί νά ἐπιβιώσῃ ἀπὸ τό θανατηφόρο δάγκωμα. Δέν τούς ἔσωζε τό χάλκινο φίδι, ἀλλὰ ἡ πίστη καί ἡ ὑπακοή τους πρὸς τόν Θεό.

Ὁ Σταυρός λοιπόν ὑψώνεται κενός, χωρίς τόν Ἐσταυρωμένο, ὅπως τόν ἀνέσυρε ἀπό τή γῆ ἡ Ἁγία Ἑλένη, γιατί Ἐκεῖνος πού ἔπαθε ἐπάνω του ἀνέστη. Ὁ Σταυρός δέν ὑπάρχει καί δέν τιμᾶται ὡς ὄργανο θανάτου, ἀλλά ὡς σύμβολο τῆς Ἀνάστασης. Καί ἡ δύναμή του δέν ὀφείλεται μόνο στό ὅτι ἐπάνω του ἔχυσε τό αἷμα Του ὁ Σωτήρας Χριστός, ἀλλά κυρίως στό ὅτι ἐπάνω του ἀποδείχθηκε κυρίαρχος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, τόσο ὅταν αὐτεξουσίως παρέδιδε τό πνεῦμα του, ὅσο ὅταν μέ τήν Ἀνάστασή του, ἀνέτρεπε τά ἀποτελέσματα τοῦ θανάτου, διασφαλίζοντάς μας τήν ζωή, τήν σωτηρία, τήν ἀγιότητα.